

Laureaci Warszawy

Jan Łukasiewicz. — Pola Gojawiczyńska. — Karol Szymanowski. — Alfons Karny

Ogłoszono oficjalnie wyniki ob-
rad sądów konkursowych tego-
rocznych nagród m. st. Warsza-
wy. Nagrody te, które będą wrę-
czone na uroczystym posiedzeniu
Rady Miejskiej 27-go b. m. przy-
padły osobom następującym:

I. Nagrodę naukową przyznał
Sąd Konkursowy profesorowi dr.
Janowi Łukasiewiczowi.

Orzeczenie Sądu Konkursowe-
go brzmi:

„Sąd Konkursowy na posiedze-
niu w dniu 6.11.1935 r. przyznał
nagrodę naukową m. st. Warsza-
wy prof. dr. Janowi Łukasiewiczowi
za to, iż przez stworzenie
i ugrunтовanie logiki wielowar-
tościowej myśli ludzkiej na nowe
pchnął tory. Przez subtelne i
przenikliwe badania historyczne
przyczynił się znakomicie do wy-
świetlenia dziejów logiki. W licz-
nych pracach nacechowanych
śmiałym krytycyzmem stał się
pionierem stosowania metod na-
ukowych w filozofii. Skupiwszy
grono uczniów i współpracowni-
ków, stworzył na terenie Warsza-
wy własną szkołę logiczną.”

Sąd Sąd Konkursowy: wi-
ceprezydent Jan Pohoski — prze-
wodniczący, Leopold Białobrze-
ski, Jan Bilek, Czesław Jędraszk-
o, Stanisław Kętrzyński, Stefan
Piętkowski.

II. Nagrodę literacką przyznał
Sąd Konkursowy na posiedzeniu
w dniu 31 października Poli Go-
jawiczyńskiej „za powieść p. t.
„Dziwaczka z Nowolipki”, w któ-
rej autorka odmalowała ze zna-
jomością i prawdą głębokie prze-
życia „ludu Warszawy”. Sąd pra-
gnął w ten sposób zastosować po-
stanowienia nowego statutu Na-
gród m. st. Warszawy, które na
pierwszy plan wysuwają utwory
artystyczne, związane z Warsza-
wą, jej dziejami oraz życiem mie-
szkańców. Ponadto Sąd pragnął,
aby nagroda literacka m. st. War-

szawy zachęcała młodsze pokole-
nie pisarzy do traktowania tem-
atów, łączących się najistotniej-
szymi węzłami z duchowym ży-
ciem Warszawy, a tem samem
wpłynęła na spotęgowanie mi-
łości mieszkańców stolicy do ich
rodzinnego miasta.”

Skład Sądu Konkursowego:
Prezydent Miasta Stefan Star-
zyński — Przewodniczący, Jan
Bilek, Zbigniew Lepecki, Wacław
Sieroszewski, Artur Sliwiński,
Józef Ujejski, Władysław Zaw-
istowski.

III. Nagrodę muzyczną przy-
znał Sąd Konkursowy na posie-
dzeniu w dniu 31 października
1935 roku Karolowi Szymanow-
skiemu za „działalność kompozy-
torską, bezkompromisową, arty-
styczną i utrzymaną na najwyż-
szym poziomie współczesnej sztuki
muzycznej, pracę wielostronną
i w każdym dziale kompozycji
świetną, uwieńczoną długim poc-
tem wspaniałych dzieł, których
pierwsze wykonanie w znacznej
części było przywilejem Warsza-
wy. Dzieła te zdobyły programy
muzyczne i repertuary całego
świata. Imię Jego zdobyło mie-
jsce w pierwszym rzędzie najdziel-
niejszych poszukiwaczy nowo-
gostylu muzycznego. Twórczość Ka-
rola Szymanowskiego ma znacze-
nie odnowy dla muzyki polskiej,
ma ożywczy wpływ na szereg na-
szych młodych kompozytorów.”

Skład Sądu Konkursowego:
Wiceprezydent Jan Pohoski —
przewodniczący, Zofia Berbecka,
Tadeusz Czerniawski, Eugeniusz
Morawski, Stefan Lidzki-Siedzi-
ński, Karol Stromenger, Adam
Młeniasz.

IV. Nagrodę artystyczną przy-
znał Sąd Konkursowy na posie-
dzeniu 31 października 1935 r.
młodemu artyście — rzeźbiarzowi
Alfonsowi Karnemu „w uznaniu

Jego dotychczasowej twórczości,
która rozwinęła się w Warszawie
i ma swój mocny wyraz w rzeźbie
portretowej: „Noakowski”, „Au-
toportret”, „Kotarbiński”, „Ma-
szyński”, „Młynarski”. „Przyzna-
jąc tę nagrodę, Sąd Konkursowy
wierzy, że spotęguje ona jeszcze
bardziej wysiłek artystyczny lau-
reata, oraz pobudzi twórczość
młodego pokolenia rzeźbiarzy
warszawskich do wielkich zadań
artystycznych, jakich domaga się
od nich stolica.”

Skład Sądu Konkursowego:
Prezydent Miasta Stefan Star-
zyński — Przewodniczący, Włod-
zimierz Antoniewicz, Klemens
Frelek Bohdan Jędraszkowski, Ta-
deusz Pruszkowski, Jerzy Sienkie-
wicz, Wojciech Jastrzębowski
(nieobecny).

Zeznania min. Kalińskiego

o nieładzie w państwowej wytwórni

BADANIA KOMISJI

W toczącym się od kilku dni
procesie o nadużycia przy budo-
wie Państwowej Wytwórni apar-
atów telefonicznych i telegra-
ficznych składał dziś sensacyjne
zeznania minister Poczty i Tele-
grafów plk. Kaliński. Minister
został wprowadzony na salę przez
prezesa Sądu i zeznał, że był prze-
wodniczącym komisji z ramienia
wojskowskiego dla sprawdzenia
zdolności produkcyjnej Wytwór-
ni, która w owym czasie zamie-
rzała zawrzeć nowe umowy na
dostawy wojskowe.

Ponieważ Wytwórnia była w
okresie rozbudowy, chodziło o u-
stalenie, czy terminy dostaw mo-
gą być dotrzymane. Prace komi-
sji trwały kilka dni. Zaintere-
sowano się głównie sprawą kon-
troli produkcji, przyczem komisja
ustaliła, że Wytwórnia szwanku-
je, ponieważ nie posiada labora-
torium technicznego oraz biura
kontroli wyprodukowanego sprzę-
tu. Brak też było wykwalifikowa-
nych pracowników o wyższym wy-
kształceniu. Stwierdzono, że apar-
atury polowe telefoniczne dla wo-
jska badane były na prowizorycz-
nych stołach przy pomocy przy-
rządów skonstruowanych przez
podoficera rezerwy, który prze-
prowadzał tę kontrolę, a kierowni-
kiem biura konstrukcyjnego
również był podoficer rezerwy.

Komisja wojskowa uznała wówczas, że ludzie ci nie nadawali się
na zajmowane stanowiska. Te sa-
me usterki stwierdzono przy ba-
daniu surowców i półfabrykatów
służących do wyrabiania sprzętu
telefonicznego. Wskutek zbyt nie-

go zaufania dostawcom i przy-
mowania kiepskiego surowca psu-
ły się drewniane części aparatów
polowych. Kalkulacja nie była
zbyt gruntowna i ceny płacone
przez wojsko były oparte na
jakiejś głębszej, wówczas kal-
kulacji handlowej. Gdy komisja
zażądała od kierownika technicz-
nego Wytwórni planu organiza-
cyjnego, ten był zaskoczony i nie
rozumiał o co chodzi, przedsta-
wiając plan sytuacyjny rozme-
lczczenia poszczególnych pod-
działów fabryki.

FABRYKA OBECNA

Prokurator: — Czy i obecnie
istnieją te mankamenty?

— Nie. Są usunięte. Wytwór-
nia posiada laboratorium, Biuro
konstrukcyjne, biuro kontroli, do-
brą administrację i pod wzglę-
dem organizacji poziom jest du-
żo wyższy. Fabryka produkuje
aparaty telefoniczne i sprzęt ra-
djo na eksport. Wiem o zamó-
wieniach do Jugosławii i do Ło-
dwy.

Na pytanie obrońcy osk. Je-
drzejewskiego, min. Kaliński
stwierdza, że Jędrzejewski zasłu-
żył się Wytwórni i rola jego była
dotadnia przy przenoszeniu
fabryki z Łodzi do Warszawy.
Później bronił praw fabryki, gdy
chodziło o sprzedaż firmie „E-
ricsson” lub Polskiemu Radju,
które miało umowy z „Ericsson-
em”.

Obrońcy zapytywali, czy w wa-
runkach lokalowych Wytwórnia
mogła stać na wysokości zadania.

Minister: — Przed kilku laty
była to skromna fabryczka. Było
w niej ciasno i trudno było pra-
cować.

Adw. Niedzielski: — Pady tu
słowa, że fabryka oddawała
szmiele zamiast dobrej sprężki,
czy to prawda?

Minister: — Nie słyszałem o
tem. Wiem, że wojsko odrzucało
nierzadko sprzęt, ale po naprawie-
niu niedokładności, spowrotem a-
paraty przyjmowano.

Prokurator: — Jak oskarżony
Łopuszański zareagował na opi-
nię komisji?

— Uznał, że komisja jest nie-
kompetentna i przekroczyła swe
uprawnienia.

Dalej p. minister opisuje skład
osobowy komisji, podkreślając, że
brał w niej udział wybitny fa-
chowiec, inżynier mjr. Krzyż-
kowski, który znał się na orga-
nizacji produkcji jako dyrektor
Wytwórni Wojskowej, a inni ofi-
cerowie byli rzeczoznawcami
technicznymi.

Ciepło

Wezorem na wschodzie panowa-
ła pogoda chmurna, a na pozosta-
łych obszarach wystąpiły rozpo-
godzenia. Temperatura silnie
wzrosła i o godz. 14 termometr
wskazywał: 5 stopni w Dziewie-
niszkach, 6 w Tarnopolu i Lwo-
wie, 7 w Wilnie i Kołomyi, 8 w
Suwałkach i Łucku, 9 w Białym-
stoku, 10 w Pińsku, 11 w Lubli-
nie, 12 w Krakowie, 13 w Kiel-
cach, 14 w Warszawie i Pozna-
niu, 15 w Łodzi i Bydgoszczy, 16
w Zakopanem i Toruniu, 17 w
Kaliszu i 18 w Cieszynie.

Dziś — chmurno, z rozpo-
godzeniami w ciągu dnia. Na zachó-
dzie miejscami przelotny deszcz.
Ciepło. Miękkie wiatry z
południa.

JESLI PACZKI - TO z ZIEMIAŃSKIEJ

Rowy i okopy przeciw czołgom Ras Desta zastąpi drogę Włochom

posuwającym się naprzód po zwycięstwie w Gorrhai

RYM, 9.11. PAT. Min. Prasy
i Propagandy ogłasza komunikat
Nr. 41:

Gen. de Bono telegrafuje z
frontu drugiego korpusu armii, że
oddział wywiadowczy rozbił i
zmusił do poddania się grupy ar-
mii abisyńskiej pomiędzy Aksum
a Takaze.

Fitaurari zgłosił się ze swymi
żołnierzami do władz wojskowych
w Selacanga i oddał się pod roz-
kazy dowództwa naszej kolumny.
Naczelnicy, notabie i duchowień-
stwo rejonu Adiet zgłosili uleg-
łość.

Wojska gen. Graziani zajęły
rano 7 b. m. Gorrhai. Nieprzy-
jacieli zbiegli, pozostawiając nam
armaty, karabiny maszynowe, sek-
ki karabinów ręcznych, samocho-
dy ciężarowe oraz wielkie składy
żywności i materiału wojennego.

Lotnictwo przyczyniło się bar-
dzo wydatnie do przygotowania
i przeprowadzenia operacji o-
statnich dni. W dwie godziny po
zajęciu Makalle samolot mógł już

wylądować na polach tego mia-
sta.

NA PÓŁNOCY

Na zasadzie informacji ze źró-
deł angielskich, francuskich, nie-
mieckich, włoskich i abisyńskich,
PAT podaje następujący komunika-
t o sytuacji na frontach abis-
yńskich w drugiej połowie dn.
8 b. r.

Ofensywa włoska rozwijała
się na wszystkich frontach. We-
dług źródeł angielskich, po zaję-
ciu Makalle, Dolo i Azbi Włosi
kontynuowali marsz na południe
a ich oddziały przednie stoczyły
kilka potyczek z małymi grupami
cofających się abisyńczyków, bio-
rac pewną liczbę jeńców.

Placówki włoskie znajdują się
obecnie w odległości około 30
km. na południe od Makalle. W
ten sposób od początku działań
wojennych Włosi zajęli włąb A-
bisynji obszar około 150 km.

Na północ od Amba Alagi nie
zauważono żadnych większych
formacji abisyńskich. Prawe

skrzydło włoskie rozpoczęło
marsz naprzód w prowincji A-
mahara w kierunku jeziora Tana.

NA POŁUDNIU

Na froncie południowym rów-
nież podjęta została ofensywa
przy pomocy czołgów i samocho-
dów pancernych.

Wszystkie źródła informacyj-
ne podają, że po upadku Gorrhai
nacy włoscy zrzucili dziś na Dag-
gaur, położone w odległości
przeszło 200 km. na północ. Lot-
nicy włoscy zrzucili dziś na Dag-
gaur masę bomb skutkiem któ-
rych zginęło wielu zamieszka-
łych w tem mieście Greków i A-
rabów. Zginął również jeden z
wybitniejszych oficerów abis-
yńskich, dowódca garnizonu w Dag-
gaur Grasmacz Afewerk.

Ras Kassa bronić ma Debra Ta-
bor, podczas gdy Gondar broni-
ły będzie przez Daddaka Uon-
deussena. Synowie rasy Kassy A-
varra i Asfau bronić będą Soka-
ty w rejonie Tembien skoncentro-
wanych zostało przeszło 20 tys.
wojowników ras Sejuma.

CO MÓWIĄ ABISYŃCZYCY.

Według wiadomości ze źródeł
abisyńskich ras Desta szybko po-
suwa się na froncie Ogadenu w
pobliżu granicy z Kenią i minął
już Dolo. Armia jego składa się
podobno z 200.000 ludzi. Jeżeli
wiadomości o marszu rasy Desty
potwierdzi się, świadczyłoby to,
że Abisyńczycy zamierzają zwró-
cić się przeciwko Włochom na sa-
mem południu, gdzie wojska wlo-
skie zmierzają ku linii Gerlogu-
bi — Sasabenech — Daggaur.

Główny opór Abisyńczyków na
stąpi pod Daggaur, gdzie znaj-
duje się obecnie ras Nasibu i tu-
recki doradca wojskowy Wehib
Pasza, który osobiście kieruje bu-
dową okopów i rowów w celu po-
wstrzymania czołgów włoskich.

Ras Nasibu zażądał natychmia-
stowego przysłania posiłków z
Dzidzigi. Operacje Abisyńczy-
ków na tym odcinku mają na ce-
lu zagrożenie Włochom drogi do
Dzidzigi i Harraru.

Warunki terenowe w Ogadenie
są w dalszym ciągu trudne, gdyż
po ostatnich deszczach drogi są
rozmokłe.

Warszawska giełda pieniężna w dniu 9 listopada

Dewizy: Belgja 89.90; Holandja
360.95; Londyn 5.31 3/4; Paryż
35.00 1/4; Praga 21.97; Szwajcaria
172.90; Stockholm 135.05; Włochy
43.15; Berlin 213.45.

Obroty dewizami średnie, tenden-
cja mniejsza. Banknoty dolarowe
w obrotach prywatnych 5.31 1/4; rubel
złoty 4.75 1/2; dolar złoty 9.01 1/4;
gram czystego złota 5.9244; marki
niem. 150.00; funty ang. 26.17.

Papiery procentowe: 3 proc. po-
budowlana 40.50; 7 proc. po-
budowlana 61.75 (odcinki po 500 dol.).
63.00 (odcinki po 100 dol.) 65.50 (w
proc.); 4 proc. państw. po-
budowlana 51.75; 5 proc. konwer-
syjna 66.00; 8 proc. L. Z. Banku
gosp. kraj. 94.00 (w proc.); 8 proc.
oblig. Banku gosp. kraj. 94.00 (w

proc.); 7 proc. L. Z. Banku gosp.
kraj. 83.25; 7 proc. oblig. Banku
gosp. kraj. 83.25; 8 proc. L. Z. Ban-
ku rolnego 94.00; 7 proc. L. Z. Ban-
ku rolnego 83.25; 8 proc. L. Z. Tow.
kred. przem. pol. funt. 91.25 (w
proc.); 4 1/2 proc. L. Z. ziemskie 43.00;
5 proc. L. Z. Warszawy (1933 r.)
51.25; 5 proc. L. Z. Łodzi (1933 r.)
45.75; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6
em. 57.50.

Akcje: Bank Polski 95.25; Węgiel
14.50; Starachowice 32.25—32.00.
Dla pożyczek państwowych i li-
stów zastawnych tendencja przeważ-
nie mniejsza, dla akcyj przeważ-
nie utrzymana. Pożyczki dolarowe w
obrotach prywatnych: 8 proc. po-
z. 1925 (Dillonowskie) 93.00 (w
proc.); 7 proc. po-
z. m. Warszawy (Magistrat) 68.50 (w proc.).

Radjo Philipsa
„547A”, „14A”, „525A”

„ŁUCZNIK” — Na raty —
Traugutta 2

Niezwykły spór o puszcę

spadkobierców gen. Tyszkiewicza z Lasami
Państwowymi

Sensacyjną sprawę rozpatrywał
Sąd Najwyższy na tle głośnego po-
wództwa wnuka sp. gen. Tyszkie-
wicza o odszkodowanie spowodu
niewykonania przez Naczelną Dy-
rekcję Lasów Państwowych pra-
womocnego wyroku Sądu i nie-
zwroćenia na czas przysądzonej
spadkobiercom puszczy Swisto-
ckiej, skonfiskowanej generałowi
przez Moskali po roku 1831.

W żądaniu odszkodowania pe-
lonożnicy spadkobierców adwo-
kaci Szyszkowski i Wł. Nadratow-
ski, podnosząc 13 bezzasadnych
wniosków Prokuratury General-
nej przeciągających spór na wiele
lat, oświadczyli, że podstawą ra-
zów jest prawo własności, wy-
nikające z porządku publicznego,
który obowiązuje w Polsce, a któ-
re było naruszone przez stronę po-
zwaną. Wówczas Prokuratorja Ge-
neralna oświadczyła, iż Sąd jest
niewłaściwy do rozpatrywania pre-
tenzji o odszkodowanie. Gdy Sąd
odrzucał ten zarzut, Dyrekcja La-
sów zapelowała do drugiej in-
stancji, która zatwierdziła stano-
wisko Sądu Okręgowego. Orzuc-
jąc zażalenie Prokuratury Sąd

stwierdził, że jest kompetentny do
rozstrzygania wszelkich sporów o
odszkodowanie, a w szczególności
związanych z niewykonaniem pra-
womocnego wyroku sądowego
przez reprezentantów Naczelnej
Dyrekcji Lasów Państwowych, któ-
ra względem spadkobierców s. p.
Tyszkiewicza nie jest żadną wła-
dzą, lecz zwykłym przedsiębior-
stwem państwowem. Toteż zasą-
dzono na rzecz spadkobierców ko-
szty procesu.

Prokuratorja oświadczyła wów-
czas, że kosztów nie zapłaci, bo
mogą być one zasądzone wtedy je-
dyndy, gdy strona spowodowała je
swem niesumieństwem lub niewła-
ściwym postępowaniem. Odwoła-
no się więc z kasacją do Sądu Naj-
wyższego, gdzie skarga Lasów
Państwowych została umorzona.

Ustawiczne odwołania Prokura-
torji Generalnej i reprezentującej
Dyr. Lasów Państwowych, aż do
najwyższej instancji wstrzymały
bieg procesu cywilnego o odszko-
dowanie przeszło na rok czasu.
Ciepła sprawa wraca więc znowu po
rocznej przerwie do Sądu Okręgo-
wego.

Trup ogrodnika w chlewie

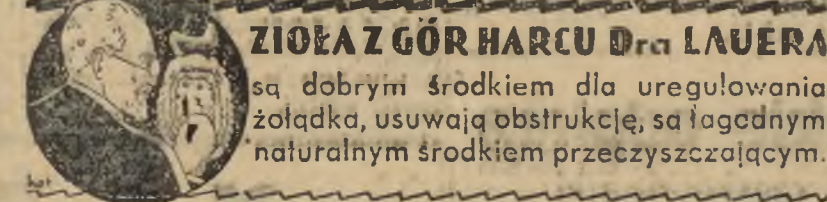
Sprawcy mordu skazani na więzienie od 4—10 lat

W majątku Buciki, pod Biel-
skiem Podlaskim, w tajemniczych
okolicznościach zginął ogrodnik
Ignacy Turczuk. Gdy na zasadzie
zamełdowania rodziny policja
wszczęła dochodzenia przez dłuż-
szy czas nie wykryto i, dopie-
ro po trzech miesiącach, znale-
ziono trupa zakopanego w chle-
wiku. Podejrzenia padły przeciw-
ko robotnikowi Stefanowi Wil-
czyńskiemu, który przez Turczu-
ka stracił miejsce ogrodnika.
Wilczyński nie przyznawał się
do popełnienia zbrodni, mówiąc,
że jedynie pomógł zakopać trupa
na żądanie robotników Dawidzi-
ka i Różańskiego, którzy zagro-
zili mu oskarżeniem przed poli-
cją o ile nie ukryje zwłok.

Aresztowano zatem Dawidziu-

ka i Różańskiego. Dawidziuk ze-
znał, że istotnie brał udział w
zamordowaniu Turczuka wraz z
Różańskim, ale działał z namowy
Wilczyńskiego. Turczuk wkra-
dł się w łaski właścicieli majątku i
wygryzł Wilczyńskiego z zajmo-
wanego stanowiska.

Przed osądzeniem sprawy, Da-
widziuka poddano badaniu psych-
jatrów, którzy uznali go za oso-
bnika chorego i nalogowego klim-
ce. Sąd orzekł jednak, że jest on
odpowiedzialny za swe czyny i
skazał Wilczyńskiego oraz Róża-
ńskiego po 10 lat więzienia a Da-
widziuka za to osobnika o zmnie-
jszonej potężności na 4 lata
więzienia. Wyrok ten uprawo-
mocił się w trzech instancjach.

ZIOŁA Z GÓR HARCU DRA LAUERA

są dobrym środkiem dla uregulowania
żołądka, usuwają obstrukcję, są łagodnym
naturalnym środkiem przeczyszczającym.

O podstępne wstrzymanie licytacji Kłopoty kupca żydowskiego z towarami angielskimi

Kupiec manufaktury z ul. Gę-
siej Henoch Gryfel zawarł tran-
zaksję z firmą angielską na do-
stawę towaru na sumę 21.000
funtów szterlingów. Towar ten
otrzymał za pośrednictwem bu-
ra ekspedycyjnego, któremu miał
zapłacić należność. Firma angiel-
ska domagała się jednak zapła-
cenia jej całej sumy, gdyż właście-
ciele biura ekspedycyjnego zli-
kwidowali interes i wyjechali do
Palestyny.

Kupiec wniósł skargę do pro-
kuratora o podwójne żądanie za-
płaconej sumy, jednak sprawę u-
morzono i skolei firma angielska,
po uzyskaniu wyroku, rozpoczęła
kroki licytacyjne. Wtedy Gryfel
wpadł na pomysł skorzystania z

ulg, jakie przysługują rolnikom i
wyszkując fakt posiadania ka-
walka „placu” pod Grodziskiem,
wniósł prośbę do Urzędu Rozjem-
czego o uznanie, że chodzi o dług
rolniczy i rozłożenie należności
angielskiej na raty. Twierdził bo-
wiem, że sumę uzyskaną ze sprze-
daży towarów manufakturowych
użył na zapłacenie reszty szacun-
ku majątku ziemskiego. W ten
sposób licytacja została wstrzy-
mana.

Obecnie kupiec Gryfel za dow-
cip z odroczeniem licytacji ma
nowy kłopot w postaci skargi,
wniesionej przeciwko niemu do
Sądu Grodzkiego, że wstrzymał
licytację podstępnie.

Trup na wagonie

w pociągu warszawskim

OSTRÓW, 9.11 (tel. wł.). Na
dachu jednego z wagonów poci-
gu osobowego z Warszawy spo-
strzeżono na stacji w Ostrowie
zwłoki mężczyzny z ranami na
plecach i głowie. Ze znalezionej
przy zmarłym książki wojskowej
okazało się, że był to 25-letni A-
dam Czyżewski z Piotrkowa Try-

bunalskiego. Przyczyna śmierci
nie została narazie ustalona. Jest
uzasadnione przypuszczenie, że
s. p. Czyżewski jechał pociągiem
bez biletu i siedząc na dachu wa-
gonu, uległ śmiertelnemu wypad-
kowi podczas przejazdu pod ja-
kimś mostem.

Robotnicy sezonowi otrzymają zasiłki na zimę

Wskutek zabiegów związków
zawodowych w Ministerstwie O-
pieki Społecznej zapada decyzja
przyznania zasiłków zimowych
robotnikom sezonowym, którzy
przepracowali w ostatnim roku

104 dni, zamiast wymaganych u-
stawowo 150.

W ten sposób blisko 5000 ro-
botników sezonowych różnych ga-
łęzi przemysłu otrzyma zapo-
moge.